

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Moldovanu Maria și Pavlov Natalia în numele lui Curjos Grigore și de avocații Grosu Eugen și Grigoraș Constantin în numele lui Milea Artur, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2020, în cauza penală privindu-i pe

CURJOS Grigore XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

MILEA Artur XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2015 – 30.12.2019;

Instanța de apel: 04.03.2020 – 06.07.2020;

Instanța de recurs: 25.09.2020 – 25.11.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 30 decembrie 2019, **Curjos Grigore** a fost recunoscut vinovat și condamnat pe:

- art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 290, alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor s-a stabilit definitiv lui Curjos Grigore pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință s-a recunoscut **Milea Artur** vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Curjos Grigore la 30 august 2015 în jurul orei 01:30, fiind de comun acord și prin înțelegerea prealabilă cu Milea Artur, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-au telefonat pe taximetristul Lazăr Anatolie, care a venit cu automobilul de model „Mercedes” cu XXXXX, cu care s-au deplasat la o stână de oi, amplasată în preajma XXXXX, ce aparține lui Popov Ștefan, au pătruns în ocol unde se aflau oile și conștientizând faptul că au fost observați de către proprietar, și-au continuat acțiunile criminale. Curjos Grigore a scos dintr-un pachet de polietilenă arma de foc modificată din armă de vânătoare de model „T03-63” cu XXXXX, XXXXX, cu țevile tăiate lise, pe care o deținea asupra sa ilegal și a efectuat două împușcături în aer, după ce au sustras din ocol patru oi, cu costul de 1000 lei fiecare, la suma totală de 4000 lei, pe care le-au încărcat în automobilul sus-menționat și au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciul material considerabil.

De asemenea, Curjos Grigore, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, ilegal a dobândit arma de foc de vânătoare de model „T03-63” cu XXXXX, XXXXX, cu două țevi lise, amplasate orizontal pe care a modificat-o și o păstra ilegal până la 03 septembrie 2015, când, aceasta a fost ridicată de organul de urmărire penală pentru faptul că la 30 august 2015 în jurul orelor 01:30., fiind de comun acord și prin înțelegerea prealabilă cu Milea Artur, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-au deplasat la o stână de oi, amplasată în preajma XXXXX, ce aparține lui Popov Ștefan, au pătruns în ocol unde se aflau oile și conștientizând faptul că au fost observați de către proprietar, continuând acțiunile criminale, Curjos Grigore a scos dintr-un pachet de polietilenă arma de foc sus menționată, pe care o păstra asupra sa ilegal și a efectuat două împușcături în aer, după ce au sustras din ocol patru oi, cu costul de 1000 lei fiecare, la suma totală de 4000 lei, pe care le-au încărcat în automobilul sus menționat și au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciul material considerabil.

Potrivit raportului de expertiză nr. 6191, 6192 din 14 septembrie 2015, s-a stabilit că arma cu nr. 4413 ridicată de la Curjos Grigore, se referă la categoria armelor de foc atipice, modificată din armă de vânătoare cu două țevi lise, amplasate orizontal de model „T03-63” XXXXX. După ultima curățire și ungere, trageri au fost efectuate. Este utilă pentru trageri. Cartușul ridicat, face parte componentă a cartușului de vânătoare calibru 16 cu lovitura centrală. A fost trasă din țeava dreaptă a armei de foc atipica, modificată din arma de vânătoare de model „T03-63” XXXXX, XXXXX.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocații Turculeț Mariana și Eni Olga în interesele inculpatului Milea Artur și de avocații Moldovanu Maria și Stănilă Elena în interesele inculpatului Curjos Grigore, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Avocatele Turculeț Mariana și Eni Olga în interesele inculpatului Milea Artur, au solicitat admiterea apelurilor, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului Milea Artur conform prevederilor art. 186, alin. (2), lit. b), d), c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelurilor autoarele au invocat că, prima instanță prin aprecierea eronată a probelor administrate la materialele dosarului, fără temei a constatat în acțiunile lui Milea Artur componența de infracțiune prevăzută de art. 188, alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal, reținând atacul săvârșit de Milea Artur asupra părții vătămate Popov Ștefan în scopul sustragerii bunurilor, cu aplicarea armei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Apelantele au susținut că, prin cumulul de probe administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată nu se denotă existența atacului săvârșit de către Milea Artur asupra părții vătămate Popov Ștefan, în scopul sustragerii bunurilor acestuia, cu aplicarea armei, invocând că, printr-o singură declarație a părții vătămate care ar fi auzit două împușcături, nu poate fi reținut în acțiunile inculpatului Milea Artur săvârșirea atacului tâlhăresc asupra părții vătămate, cu aplicarea armei în scopul sustragerii bunurilor acestuia.

La acest segment, apărarea a menționat că partea vătămată Popov Ștefan la depunerea plângerii în adresa organului de urmărire penală a invocat că i-au fost sustrate patru oi de către Curjos Grigore și încă două persoane necunoscute.

A mai notat partea apărării că, deși, partea vătămată Popov Ștefan a declarat folosirea unei arme de foc de către Curjos Grigore, totuși nu a indicat că aceste acțiuni s-ar înțelege sub sintagma de atac și anume ca fiind niște acțiuni agresive a făptuitorului, în speță, a lui Milea Artur însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate sau cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Suplimentar, avocata Eni Olga a menționat că, la baza sentinței prin care Milea Artur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, au fost puse declarațiile lui în calitate de bănuit, acumulate în cadrul urmăririi penale (f.d.77-78), care nu au fost cercetate în instanța de judecată. De asemenea, susține că instanța nu a dat apreciere declarațiilor date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit (f.d.81-82), din care rezultă că el nu a auzit ca cineva să strige la el să lase oile și nu cunoaște cauza efectuării tragerii de către Curjos Grigore.

3.2 Avocatele Moldovanu Maria și Stănilă Elena au depus apeluri în interesele inculpatului Curjos Grigore, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului Curjos Grigore conform prevederilor art. 186, alin. (2), lit. b), d), c) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă non privativă de

libertate, iar în privința art. 290 Cod penal de încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, precum și din motivul că inculpatul a predat benevol arma.

În motivarea apelurilor au invocat că, în acțiunile săvârșite de Curjos Grigore și Milea Artur nu se regăsesc elementele componente ale infracțiunii de tâlhărie prevăzute de art. 188, alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal.

Menționează că, pornind de la noțiunea oferită de legea penală infracțiunii de tâlhărie și analizând acțiunile săvârșite de Curjos Grigore și Milea Artur, nu se regăsește intenția acestora de a ataca anumite persoane, însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, așa cum, în momentul sustragerii oilor, în afară de Curjos Grigore, Milea Artur și Lazăr Anatolie nu mai era prezentă nici o persoană, respectiv, consideră că nu se poate menționa existența acțiunilor de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea unei persoane.

Faptul prezenței armei de foc la Curjos Grigore în timpul săvârșirii acțiunilor infracționale de sustragere a oilor, nu poate fi calificat drept violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, așa cum, aceasta nu a fost utilizată împotriva lui Popov Ștefan, care nici măcar nu era prezent la locul săvârșirii infracțiunii. Se mai invocă că, Curjos Grigore nici nu a avut intenția de a utiliza arma împotriva stăpânului stânei sau a altei persoane, așa cum, nici nu cunoștea dacă acesta era sau nu la stână în acea seară.

Relatează că, motivul deținerii asupra sa a armei de foc în momentul săvârșirii acțiunilor de sustragere a oilor, îl reprezintă faptul că, așa cum se cunoștea cu partea vătămată, știa cu certitudine că Popov Ștefan are la stâna sa 7 câini mari și în momentul în care aceștia au început să latre și să devină agresivi, a tras o dată în aer pentru a-i speria, ca să nu se năpustească asupra lor. Alte trageri nu au fost efectuate.

Mai menționează că, chiar dacă ar fi să ne conducem de declarațiile părții vătămate care a declarat că l-a văzut pe Curjos Grigore, acest fapt nu poate fi reținut ca fiind sustragerea deschisă a bunurilor, deoarece am fi în prezența circumstanței în care Curjos Grigore **a fost observat de victimă, însă el, bazându-se pe situația creată, a considerat că acționează pe ascuns**, situație care este tratată ca fiind sustragerea bunurilor pe ascuns. Pe când, în cazul infracțiunii de tâlhărie, însuși infractorul trebuie să conștientizeze faptul că este văzut de cineva în momentul sustragerii bunurilor, ceea ce în speța respectivă nu a fost.

Cu privire la declarațiile părții vătămate privind efectuarea a două focuri cu arma de către persoana care se afla în mașină, nu a văzut cine anume a împușcat, o împușcătură era efectuată în direcția lui și alta în aer, nu le susține ca fiind pertinente și concludente, așa cum acestea nu pot fi probate, deoarece la locul săvârșirii infracțiunii a fost găsit doar un cartuș, iar potrivit raportului de expertiză nr. 6191, 6192 din 14 septembrie 2015, cartușul ridicat face parte componentă a cartușului de

vânătoare calibru 16 cu lovitura centrală. A fost trasă din țeava dreaptă a armei de foc atipică, modificată din arma de vânătoare de model "T03-63" XXXXX cu XXXXX, fiind vorba doar despre o tragere și nu două.

În ceea ce privește declarațiile contradictorii oferite de către condamnatul Milea Artur în cadrul desfășurării urmăririi penale și la etapa judecării cauzei în ședința de judecată, cu privire la faptul că în faza desfășurării urmăririi penale acesta a declarat că Curjos Grigore a efectuat două împușcături, iar în ședința de judecată a declarat că ultimul a efectuat o singură împușcătură, susține că, urmează a concretiza totuși care din declarațiile sale corespunde adevărului, pentru a nu induce în eroare mersul procesului penal.

În susținerea declarațiilor inculpatului Curjos Grigore, consideră că sunt și declarațiile martorului Lazăr Anatolie, care a declarat că s-a auzit o singură împușcătură, dar nu a văzut cine a efectuat-o.

De asemenea, referitor la declarațiile părții vătămate cu privire la faptul că inculpații l-au văzut, motivând că el se afla la o distanță de 10-15 m de la ei, și că ultimii au strigat "hai mai repede că el vine spre noi", la fel, a strigat către ei să se oprească, însă era gălăgie din cauza că animalele erau agitate, speriate, de aceea probabil nu l-au auzit, consideră că posibilitatea reală de a fi fost văzut Popov Ștefan de către inculpații este foarte mică, așa cum infracțiunea a fost săvârșită la miez de noapte, și cum nici Milea Artur nu l-a auzit pe Popov Ștefan din cauză că animalele erau agitate și speriate și era practic imposibil de a auzi alte sunete decât cele scoase de animale, așa și partea vătămată nu avea cum să audă discuția dintre cei doi.

Mai invocă apelantele că, de asemenea și inculpatul Milea Artur, în faza judecării cauzei, în ședința de judecată a declarat că nu a văzut în acea seară stăpânul stânei, stâna nu era iluminată și nici nu a auzit strigăte.

Nu sunt de acord cu sentința și din motiv că instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele atenuante reglementate de art. 76 alin. (1), lit. e), f) Cod penal.

Referitor la circumstanțele atenuante se menționează că, Curjos Grigore și-a recunoscut vinovăția parțial, deoarece acesta a sustras 2 oi și nu 4 așa cum figurează în rechizitoriu și în sentința de condamnare, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a dat declarații din momentul desfășurării urmăririi penale fără a ascunde careva detalii și a reparat benevol paguba pricinuită prin predarea lui Popov Ștefan a 11 oi și 1400 lei, sumă care depășește valoarea prejudiciului real cauzat, și-a cerut scuze de la partea vătămată pentru acțiunile săvârșite și se căiește. Din aceste considerente, consideră că instanța de judecată trebuie să țină cont de circumstanțele atenuante specificate la stabilirea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2020, apelurile avocaților Turculeț Mariana, Eni Olga în interesele inculpatului Milea Artur și a avocaților Moldovanu Maria, Stănilă Elena în interesele inculpatului Curjos Grigore au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpaților, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Curjos Grigore în baza dispozițiilor art. art. 188 alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal, art. 290 alin. (1) Cod penal, și ale lui Milea Artur în baza dispozițiilor art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Soluția instanței de fond privind condamnarea inculpaților a fost apreciată ca întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile alin. (1), art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât probele au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul părții apărării precum că nu poate fi reținut în acțiunile lui Milea Artur săvârșirea atacului tâlhăresc asupra părții vătămate, cu aplicarea armei în scopul sustragerii bunurilor acesteia, doar în baza declarației părții vătămate care ar fi auzit două împușcături, or, declarațiile părții vătămate sunt susținute de declarațiile martorului Lazăr Anatolie, cât și de declarațiile inculpatului Milea Artur date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț prin care a confirmat faptul că, „*la 30 august 2015 împreună cu Curjos Grigore au fost la stâna de oi ce aparține lui Popov Ștefan pentru a sustrage oi. Curjos Grigore având asupra sa o armă de vânătoare cu țeavă tăiată, în timpul când luau oile din ocol a tras două focuri de armă, din motiv că a ieșit Popov Ștefan și a strigat la ei. În timpul efectuării împușcăturilor, Popov Ștefan se afla la 30 metri de la ei. Consideră că Curjos Grigore a efectuat împușcături ca Popov Ștefan să nu se apropie de ei*” (f.d.77-78, vol.I).

Instanța de apel a considerat că corespund realității obiective anume declarațiile inculpatului Milea Artur date la urmărirea penală, care coroborează cu alte probe ale cauzei penale și corespund circumstanțelor stabilite. Instanța de fond s-a bazat atât pe declarațiile inculpaților care au fost date la începutul procesului penal, raliat unui ansamblu de probe administrate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, prin care vinovăția inculpaților s-a confirmat integral și care nu trezesc dubii. Prin urmare, coroborând declarațiile părții vătămate, a martorului, cu cele ale inculpatului Milea Artur, instanța de apel a constatat că inculpatul prin declarațiile date în instanță încearcă să diminueze acțiunile pe care le-au întreprins și consecințele acestora în vederea excluderii circumstanței de comitere a atacului împotriva persoanei, declarații pe care instanța de apel le-a respins.

Potrivit rațiunilor expuse, s-a considerat că acțiunile inculpaților la momentul aplicării erau orientate împotriva persoanei, prezentau pericol real pentru viața și

sănătatea părții vătămate Popov Ștefan, așa cum, s-a reținut că au fost efectuate două focuri de armă, o împușcătură a fost efectuată în direcția părții vătămate și alta în aer.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării precum că nu a fost demonstrată intenția inculpaților de a comite atacul tâlhăresc, or, aceasta se dovedește elocvent prin faptul că inculpatul Curjos Grigore era dotat cu armă de foc, ceea ce denotă convingător că arma de foc, confecționată artizanal, depistată și ridicată de la inculpat este specifică comiterii crimelor de acest gen, cu care poate fi aplicată violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, ori amenințarea aplicării unei astfel de violențe. Prin urmare, intenția inculpaților nu poate fi pusă la dubii datorită specificului acțiunilor de ei întreprinse împotriva părții vătămate.

Referitor la alegația părții apărării că în acțiunile săvârșite de către inculpații Curjos Grigore și Milea Artur nu se regăsesc elementele componente ale infracțiunii de tâlhărie prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b) d), e), f) Cod penal, invocând în acest sens că, analizând acțiunile săvârșite de Curjos Grigore și Milea Artur, nu s-a regăsit intenția acestora de a ataca anumite persoane, însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, așa cum, în momentul sustragerii oilor, în afară de Curjos Grigore, Milea Artur și Lazăr Anatolie nu mai era prezentă nici o persoană, respectiv consideră că nu se poate menționa existența acțiunilor de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea unei persoane, cele menționate sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Popov Ștefan, respectivele declarații coroborează cu declarațiile făcute de către Milea Artur în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț.

Referitor la solicitarea avocatului de a fi încetat procesul pornit în privința lui Curjos Grigore în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție, instanța l-a respins ca neîntemeiat, or, potrivit clasificăției oferite de art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 5 ani de la momentul săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave.

La caz, ziua săvârșirii infracțiunii este 30 august 2015, prin urmare nu sunt temeiuri de a fi încetat procesul pornit în baza art. 290 alin. (1) Cod penal și liberat de răspundere penală Curjos Grigore.

Partea apărării a mai solicitat liberarea de răspundere penală a lui Curjos Grigore în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, invocând că inculpatul a predat benevol arma de foc pe care o deținea fără autorizație corespunzătoare. În acest sens, instanța a reținut ca neîntemeiat acest argument, or, predarea armei a avut loc la solicitarea lucrătorului de poliție și nu a fost inițiativa inculpatului de a o preda organelor de drept, fapt confirmat prin procesul verbal de ridicare din 03 septembrie 2015.

La caz, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată în privința inculpatului Milea Artur în baza art. 188 alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal și în

privința inculpatului Curjos Grigore în baza art. 188 alin. (2), lit. b), d), e), f) Cod penal, art. 290, alin. (1) Cod penal de către instanța de fond este întemeiată și își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare și reeducare a inculpaților.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către avocații Grosu Eugen și Grigoraș Constantin în interesele inculpatului Milea Artur, și de Moldovanu Maria și Pavlov Natalia în interesele inculpatului Curjos Grigore, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la re judecare.

6.1 Avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatului Milea Artur în recursul ordinar declarat, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că:

- probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, nu au dat temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Milea Artur în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- au fost ignorate declarațiile părții vătămate Popov Ștefan date în cadrul ședinței de judecată;

- acuzarea și-a probat învinuirea în săvârșirea infracțiunii de atac tâlhăresc doar prin declarațiile părții vătămate, care pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei penale nu au fost concrete, consecutive, sigure, fiind contradictorii și nu au fost confirmate prin alte probe directe sau indirecte;

- concluzia instanțelor de judecată precum că fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b, d, e, f Cod penal, este rezultatul aprecierii eronate a materialului probatoriu administrat la materialele dosarului.

6.2 Avocatul Grigoraș Constantin în interesele inculpatului Milea Artur, în recursul declarat a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 8, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, pentru a fi elucidate toate circumstanțele importante la caz.

În motivare recurentul a indicat că, Milea Artur a fost condamnat ilegal pentru o faptă care a fost încadrată juridic greșit, considerând că acțiunile acestuia urmau a fi recalificate în baza art. 186 alin. (2) c) d) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat aplicarea armei. Apărătorul consideră că partea vătămată a scris plângerea despre aplicarea armei de foc ”sub dictare, cele descrise în conținutul plângerii și reținute de către instanțele de judecată nu corespund realităților, ceea ce a dus la condamnarea inculpatului pentru fapte ce nu au fost comise de el”.

La fel, recurentul a invocat că, fiindu-i cauzat clientului său prejudiciu material pe toată perioada de urmărire penală clientul său a declarat că oile pretinsei părți vătămate au deteriorat harbujii din apropierea stânei, deci nu a fost demonstrată

sustragerea oilor cu scop de profit în timp ce inculpatul intenționa să și compenseze paguba cauzată de oile lui Popov Ștefan.

Mai mult, recurentul consideră că pretinsa parte vătămată a pretins și a însușit de la Curjos Grigore 11 oi în loc de 4 oi pe care pretinde că le-ar fi sustras inculpații, astfel reclamantul consideră că acțiunile inculpaților urmau a fi calificate ca samavolnicie, iar acțiunile părții vătămate - ca șantaj în privința inculpaților.

Recurentul de asemenea a invocat și argumentele care au fost invocate în apelurile declarate în interesul inculpatului Milea Artur menționate la pct. 3.1 din prezenta decizie.

Luând în considerație circumstanțele noi specificate mai sus, recurentul solicită casarea sentinței și deciziei cu trimiterea cauzei la rejudecare pentru a fi elucidate toate circumstanțele importante.

6.3 Recurenta Pavlov Natalia în interesele inculpatului Curjos Grigore, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente:

- instanța de apel a administrat unilateral declarațiile părții vătămate, care se contrazic cu celelalte probe ale acuzării. Instanța de apel nu a răspuns în decizia sa, din care considerente a dat apreciere exclusiv poziției părții vătămate, fără a ține cont contradicțiile acestora în coraport cu alte probe ale acuzării;

- instanța de apel nu a dat apreciere faptului „ *că martorul zice că nu a văzut pe proprietarul stânei în acea noapte, nu a auzit strigăte, a auzit doar o împușcătură, precum și faptul că au fost luate 2 oi*” iar partea vătămată declară „ *a alergat spre mașină, a strigat, și că i-au fost sustrate 4 oi, au fost efectuate 2 împușcături*”;

- instanța de judecată a calificat paguba părții vătămate ca fiind considerabilă „ *fără a administra probe certe în acest sens*”. Nu s-a stabilit cert câte oi au fost sustrate părții vătămate, 2 sau 4. Nu s-a prezentat dovada costului unei oi. La acest capitol fiind administrare declarații contrare dintre partea vătămată și martorul acuzării, inculpați.

- instanța de apel, nu a stabilit cert că arma a fost folosită în privința părții vătămate Popov Ștefan, în acest sens fiind declarații contrare dintre partea vătămată și martorul acuzării, inculpați și înscrisurile administrate.

- instanța de apel nu a stabilit dacă a fost aplicată violența periculoasă asupra părții vătămate sau a fost amenințată partea vătămată cu aplicarea violenței, sau a fost tras un foc de armă în aer pentru a specia câinii de la stână.

- instanța de apel nu a dat apreciere circumstanțelor în care a avut loc fapta: timp de noapte, lipsa luminii, distanța mare de la stână până la căsuța stânei, lătratul puternic al cânilor, țipătul oilor, circumstanțe care dacă este să le analizăm, prin prisma declarațiilor părții vătămate, fac imposibil vizualizarea părții vătămate de la distanța de 40 de metri.

6.4 Recurenta Moldovanu Maria în interesele inculpatului Curjos Grigore în recursul ordinar al său invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) 6) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței instanței de fond cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond prin care să se dispună recalificarea faptei lui Curjos din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), d) c) f) Cod penal la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, iar pe art. 290 alin. (1) Cod penal să fie achitat.

În motivare recurenta a indicat că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate, care se afla după hotarele țării, prin ce au fost încălcate drepturile inculpatului; în lipsa acesteia nu au fost elucidate circumstanțele expuse în pct. 6.3 din prezenta decizie, ceea ce în opinia sa a dus la încadrarea greșită a acțiunilor inculpatului, consideră că acestea urmau a fi reîncadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Referitor la prevederile art. 290 alin. (1) Cod penal, recurenta consideră că inculpatul a predat benevol arma organelor poliției, de aceea urma a fi achitat pe acest capăt de învinuire în temeiul alin (3) al art. 290 Cod penal.

Practic recurenta invocă aceleași argumente pe care le-a invocat și în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocaților, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor declarate de avocați în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 11), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când:

- *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;*

- *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor;*

- *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde,*

- *persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;*

- *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită,*

însă Colegiul consideră că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Temeiul invocat , prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, nu s-a înregistrat încălcări procedurale în cadrul ședinței de judecată. Conform materialelor dosarului partea vătămate Popov Ștefan a fost citat de a participa în cadrul ședinței, fapt confirmat prin recipise și avize recepționate sau întoarse cu rezultatul „plecat” sau „necunoscut”, iar procesele verbale confirmă prezența ultimului la unele ședințe de judecată. Problema lipsei părții vătămate nu a fost invocată în cadrul ședinței de judecată, mai ales că este declarația lui Popov Ștefan anexată la dosar și numită ca probă (vol-I, f.d. 238- 241).

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatului Milea Artur în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea). Argumentele că ilegal a fost învinuit inculpatul sau că nu au dat temei la o stabilire sigură a vinovăției lui în săvârșirea infracțiunii sunt neîntemeiate, din motiv că apărarea lui Milea Artur în instanța de apel pleda pentru recalificarea acțiunilor acestuia de la art. 188 Cod penal la art. 186 Cod penal. Conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul nu se va expune pe acest capăt, or temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În continuare, Colegiul menționează că, în cererea de recurs, avocatul Grigoraș Constantin în interesele inculpatului Milea Artur a invocat în mod repetat argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente referitor la recalificarea acțiunilor în baza art. 186 Cod penal, circumstanțele invocate în pct. 6.2 din prezenta decizie pe care recurentul le consideră circumstanțe noi nu au fost invocate în apel și, deci, în baza art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu pot fi invocate în recurs. Deci, în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei.

În același context, instanța de recurs consemnează că găsește vădit nefondate criticele ce vizează individualizarea pedepsei aplicate inculpatului de instanța de apel, rezultând în acest sens din însăși scopul pedepsei penale exclamat în art. 61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop

restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 76, 78, 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilite conform sancțiunii articolelor incriminate iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru ca infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința lui Curjos Grigore

prin aplicarea art. 84 Cod penal pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar lui Milea Artur pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedepse care răspund scopului de corectare și reeducare a inculpaților prevăzut de art. 61 Cod penal, care vor duce la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentele invocate de recurenți privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Potrivit textului recursurilor declarate de avocați în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Despre faptul că, instanța de apel nu a formulat un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de apelanți, Colegiul reiterează despre statuările Curții Europene referitoare la exigențele de motivare a unei hotărâri judecătorești, apreciate în coroborare cu echitatea procedurii penale desfășurate împotriva inculpatului, unde Curtea a evidențiat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor din dosar, care urmează a fi luate în considerație într-un mod adecvat. Totuși, deși art. 6 § 1 obligă instanțele de a prezenta motive în susținerea hotărârilor sale, norma nu poate fi înțeleasă întru a obliga să fie adus un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 April 1994, §§ 59 și 61, Series A no. 288, și Burg and Others v. France (dec.), ECHR 2003-II*). Extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor fiecărei spețe în parte (*a se vedea Ruiz Torija v. Spain and Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle vs. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997 VIII, § 55*). Respectiv, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și

circumstanțele cauzei.

Colegiul penal ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpaților sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Colegiul nu se va expune cu privire la preținsele erori enunțate de recurenți, întrucât autorii cererilor de recurs semnalându-le, au eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecătii, referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probatoriului. Totodată, Colegiul consideră inacceptabil faptul că recurenții, pe calea recursului ordinar, doresc să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorii.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, în cauza deferită judecătii nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpaților și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Astfel, instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurenților nu constituie temeuri de a răsturna

situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, iar recursurile urmând a fi declarate inadmisibile ca vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Moldovanu Maria și Pavlov Natalia în numele lui Curjos Grigore și avocații Grosu Eugen și Grigoraș Constantin în numele lui Milea Artur, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2020, în cauza penală privindu-i pe CURJOS Grigore XXXXX și MILEA Artur XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion